

Depresija u stoljeću uma

ĐORĐEVIĆ V.

KBC ZAGREB -KLINIKA ZA PSIHOLOŠKU MEDICINU, ZAGREB, CROATIA

SAŽETAK:

Kako je moguće da u 21. stoljeću, stoljeću uma, raste broj oboljelih od depresije te da se često pojedinac, obitelj, ali i cijela zajednica osjećaju beznadno, izgubljeno, ustrašeno, bez nade i želje za životom. Epidemiološki podaci govore o sve većem porastu depresivnih osoba te o depresiji kao izrazito rastućem, gotovo pandemijskom procesu, prisutnom širom svijeta. Depresija razara um i tijelo, a od čovjeka stvara ljudsku kreaturu koja se muči sa svakodnevnim funkcioniranjem, osobu koja ne može uživati, kojoj su nestala osjetila i koja često pomišlja, pa i počini suicid. Psihijatrija je, ma što o njoj danas mislili, desetljećima pokušavala zaustaviti ove trendove, očito nedovoljno uspješno. Kako možemo govoriti o uspjehu jedne struke ako se predmnijeva da će iz godine u godinu rasti broj depresivnih te da će dovesti do onesposobljavanja velikog broja ljudi i biti povezana s nizom drugih somatskih bolesti. Naravno, ovdje samo jedna struka nikako nije dovoljna. Psihijatrija se godinama povlačila u svoje „kazamate“ – odjele, psihijatrijske bolnice i kao da se još uvijek izdvaja iz društva, priznali mi ili ne. Uloga cijele akademske zajednice, od onih koji se bave etikom do onih koji se bave umjetnošću, kao i nas medicinara, psihologa, socijalnih radnika, duhovnika, ali i svih humanista je da nas sve poveže i krenemo iznova. Ne možemo biti sretni ako su ljudi pokraj nas nesretni. Okrenimo se jedan prema drugome, pogledajmo se, osjetimo se da bismo si pomogli kao ljudi, kao struka, kao zajednica. Danas učinimo svi zajedno stručni iskorak, kako bismo u skoroj budućnosti osigurali zdravlje sa što manje depresije u mozgu, tijelu i duši. Možda nećemo uspjeti do kraja, ali ćemo bar smanjiti broj oboljelih i ljudi koji pate. Smanjiti ljudsku patnju je naša zadaća. To možemo samo ako se povežemo, surađujemo i idemo svi u jednom cilju zdravije, naprednije i humanije Hrvatske, Hrvatske dostojne čovjeka.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2084](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2084)